

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3516/2024-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sutkinji toga suda Ivanki Brletić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Zagreb, Mihanovićeve 3, OIB: 84397956623, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 15. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja Marijane Trutanić, zaposlenice tužitelja, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 28. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje u cijelosti koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d. da tužitelju Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje plati iznos od 9.466,41 eur zajedno sa zateznom kamatom od 21. veljače 2024. do isplate, sve u roku od 15 dana."

II. Odbija se zahtjev tuženika Croatia osiguranje d.d. za naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je njegov osiguranik Darko Knežević dana 22.10.2000. nastradao u prometnoj nesreći koju je skrivio Tomislav Šimara upravljajući osobnim vozilom osiguranim kod tuženika pa kako je za ovu nesreću presudom Općinskog suda u Donjem Miholjcu poslovni broj K-81/00, koja je postala pravomoćna 24.1.2001., oglašen krivim osiguranik tuženika, a tužitelj je svom osiguraniku rješenjem od 9.3.2005. priznao pravo na invalidsku mirovinu isključivo radi posljedica ove nesreće po kojem osnovu mu je tužitelj isplatio istu u iznosu od 9.466,41 eur za razdoblje od 1.7.2021. do 31.12.2023., to tužitelj od tuženika potražuje isplatu iznosa od 9.466,41 eur jer u tom iznosu trpi štetu za koju mu tuženik odgovara temeljem odredbi čl. 161. i 164. st. 1. Zakona o mirovinskom osiguranju. Na navedeni iznos tužitelj potražuje zatezne kamate od 21.2.2024. do isplate navodeći da je tuženika odštetnim zahtjevom pozvao na isplatu toga iznosa.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu priznaje pasivnu legitimaciju, nastanak predmetnog štetnog događaja i odgovornost kao i činjenicu da je tužitelj svom osiguraniku Darku Kneževiću priznao pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede izvan rada, ali osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva ističući da se visina štete koju tužitelj navodno trpi isplatom invalidske mirovine mora utvrđivati temeljem odredbe čl. 27. st. 2. Zakona o obveznom osiguranju u prometu koja propisuje da tužitelj ima pravo na razmjerni iznos mirovine oštećene osobe koji se određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu pa iako smatra da je teret takvog dokaza na tužitelju, predlaže provesti financijsko vještačenje na okolnost utvrđenja stvarne štete sukladno odredbi čl. 27. st. 3. Zakona o obveznom osiguranju u prometu. Zaključno, predlaže tužbeni zahtjev odbiti u cijelosti potražujući naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu.

3. U tijeku postupka izvršen je uvid u dokumentaciju priloženu uz tužbu (stranica 3-23) kao i u spis tužitelja br. 191754.

4. Tužbeni zahtjev je neosnovan u cijelosti.

5. U ovoj pravnoj stvari nije sporno da je osiguranik tužitelja Darko Knežević nastradao u prometnoj nesreći dana 22.10.2000. koju je skrivio Tomislav Šimara upravljajući osobnim vozilom osiguranim kod tuženika, a nije sporno niti to da je rješenjem tužitelja broj 453368 od 9.3.2005. (stranica 3 i 4) ovom osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu upravo zbog posljedica ove prometne nesreće.

6. Sporno je, je li tužitelju isplatom invalidske mirovine izvršenom na temelju rješenja broj 453368 od 9.3.2005. (stranica 3 i 4) u utuženom razdoblju od 1.7.2021. do 31.12.2023. nastala šteta i u kojem iznosu te je li mu tuženik u obvezi istu nadoknaditi.

7. Naime, tužitelj smatra da ima pravo zahtijevati isplatu utuženog iznosa na ime naknade štete koju je pretrpio isplatom invalidske mirovine svome osiguraniku u punom iznosu sukladno čl. 161. tada važećeg Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21, 119/22 i 156/23, u daljnjem tekstu: ZOMO), dok tuženik smatra da je njegovu obvezu potrebno utvrđivati primjenom odredbe čl. 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu u razmjernom iznosu ove mirovine koji se određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem tužitelja i iznosa koji bi bili isplaćeni kada bi razlog isplati bila ozljeda na radu.

8. Ovaj sud smatra da je sukladno pravnim shvaćanjima Vrhovnog suda Republike Hrvatske, između ostaloga, u odluci poslovni broj Rev-x 388/2018 od 25.8.2020., za odluku o sporu koji pokreće Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje protiv osiguratelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih na ime mirovine mjerodavan Zakon o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje odnosno u trenutku kada su izvršene isplate mirovine pa kako je odredbom čl. 27. Zakona o obveznom osiguranju u prometu (Narodne novine br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14 i 155/23, u

daljnjem tekstu: ZOOP) propisano: da je društvo za osiguranje obvezno zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju; da se stvarnom štetom u tom smislu smatra i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, a da se razmjerni iznos mirovine određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, te kako tužitelj ne samo da nije dokazao da je utuženi iznos utvrdio na način propisan odredbom čl. 27. ZOOP-a, već je izričito naveo da utuženi iznos potražuje u smislu odredbe čl. 161. ZOMO-a smatrajući da ima pravo od tuženika potraživati novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu, kao naknadu stvarne štete, radi čega nije niti predložio provesti financijsko vještačenje na okolnost postoji li za njega stvarna šteta u smislu odredbe čl. 27. st. 1. ZOOP-a odnosno postoji li razlika između iznosa mirovine koji se isplaćuje njegovom osiguraniku na temelju donesenog rješenja i iznosa koji bi mu bili isplaćeni kada bi razlog priznavanja prava na ovu mirovinu bila ozljeda na radu, dok za potrebe financijskog vještačenja koje je tuženik predložio provesti tužitelj nije dostavio dokumentaciju zatraženu od strane financijskog vještaka na temelju koje bi se ovo vještačenje moglo provesti, iako je na navedeno bio pozvan ovosudnim rješenjima od 15.4.2025. (stranica 122), od 3.7.2025. (stranica 129) te od 20.2.2026. (stranica 150), to je temeljem odredbe čl. 221.a Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, u daljnjem tekstu: ZPP) tužbeni zahtjev odbijen u cijelosti primjenom pravila o teretu dokazivanja imajući u vidu da je sukladno čl. 219. ZPP-a teret dokaza činjenica o postojanju razlike između iznosa mirovine koja se isplaćuje na temelju rješenja tužitelja i iznosa koji bi bili isplaćeni kada bi razlog priznavanja prava na ovu mirovinu bila ozljeda na radu, upravo na tužitelju, a da financijsko vještačenje predloženo po tuženiku nije provedeno iz razloga što tužitelj nije dostavio svu potrebnu dokumentaciju za provođenje istoga.

9. Stoga je odlučeno kao u izreci pod točkom I., dok je pod točkom II. izreke odbijen zahtjev tuženika za naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu jer tuženik istu nije platio niti ju je u obvezi platiti.

U Zagrebu, 28. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ivanka Brletić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba. Žalba se podnosi putem ovoga suda županijskom sudu pisano u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:

- tužitelju
- tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-afba1**

Kontrolni broj: **0985d-bfc2e-e9f0d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.